

Неша. И ако ти кажа истената!

Гроздановъ. Че може би си го обичала!

= Не, истената е друга.

— Всички истени сж нищо предъ величието на нашата любовъ.

= (Тя потръпва, но се решава). Ти си измаменъ.

— (жегнатъ) Въ своята любовъ къмъ мене!

= Не, хиляди пжти не. Моята любовъ е била, е, и ще бжде вѣчна като слънцето.

— Тогава нищо друго не ме интересува. Всичко друго е суета за мене.

= Щомъ е тъй, азъ нѣма да измжчвамъ и себе си и тебе. Само че нѣма да ми се сърдишъ...

— Никога и за нищо. Ти си моя и азъ съмъ твой.

= Заклевашъ се!

— Да!

(Тя го прегръща и се разплаква отъ радостъ):

VI.

Влизатъ Невша и Янакиевъ, а Веша още не се вижда.

Гроздановъ. Нашата лелка, прати ли за дѣда попа?

Веша. Ето и дѣда попа. Ние оттаткъ я докарахме до годежъ.

Неша. А ние тукъ до вѣнчило.

Свещенника. И дѣдо ви попъ е готовъ, чеда!

Гроздановъ и Неша заставатъ прави предъ свещенника.